

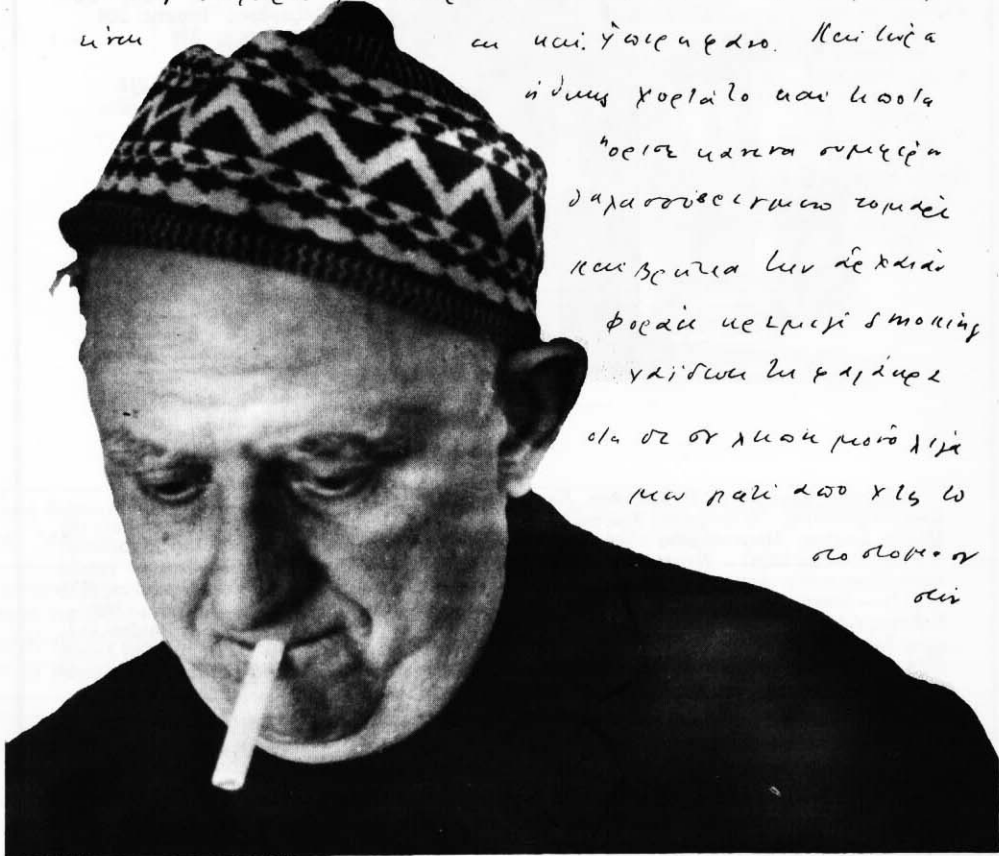

Λατορεία 7 Του 70

m.s. Aquarius

φωτιά κείνη δαί λω γόδλω
... Νύκτα τζ ζολε.

Αυτή ή Μηήρες!», Τρωτά οί δουρίδμαι. Έσερα ρεναρά
και κερτο το κερσάω ωσ κηδισάρε σταν κερυ λω. Και λω
Πρεκατα λωω σν δαν λω λαζιδκω μακίρω, ζυκώρ
ωσ εινεωωω με λω γλυκω λωσ και λω κακομοιριά λω.
Μαι λω εγρωσ, Νά λω λω ελωσ και κω λω σιχλίνωσ
έτασ ή σιγμεά γαλακίωσ και σν λωσ ωελοκ, Το ρετωσ
κίτω

αι και γώρε κερω. Και λω
ήδωσ χοετα το και κωλο
"οετα κηκτα σκεεζή
δαλασσώσε κωωσ το κεί
και βρωτα λωσ δε κεί
φοεά κερ κωσ στωκίω
γλιδωσ ζω κη κωρε
οκ σκ σκ κωκ κωσ κίω
κω ρακί κωσ κίω
σο σκωκ σκ
οκ

Νίκος Καββαδίας

Δύο Γράμματα

m.s. Aquarius
Στή θάλασσα 1.6.74

[...]

δλα μέ πειράζουνε σήμερα. Ἡ ταχύτητα τοῦ καραβιοῦ, ἡ ἐκνευριστική του ἀκρίβεια στήν ὥρα πού φτάνει στά λιμάνια, τ' ἀρωματικά sprays πού συνέχεια ραντίζουν οἱ καμαρωτοί, ντυμένοι μέ πολύχρωμα smoking, πού μοῦ μπασταρδεύουν τήν ὄσφρηση καί μοῦ καταστρέφουν ἐκείνη τή μυρωδιά τοῦ φορητοῦ πού βρωμαίει σεντίνα καί τσικνισμένο λάδι, τά μηχανήματα τῆς Γέφυρας — ὄλο κουμπιά, πού νομίζουν ὅτι ἀντικαθιστοῦν τούς ναῦτες. Ὅταν πρωτοπαρκάρισα —μισός αἰώνας— δέν ξέραμε ποτέ τήν ὥρα πού θά θά φτάσουμε γιατί ποτέ δέν πιστεύαμε ὅτι θά φτάσουμε. Πολλές φορές τό μεσημεριανό μάθημα πορείας μᾶς ἔβγαζε πίσω 2 καί 3 μίλια τό εἰκοσιτετράωρο. Τό τιμόνι ἔτριξε καθῶς τό γύριζα καί πολλές φορές μ' ἔφερε βόλτα. Ὅμως εἶχαμε ἀποκτήσει μιάν αἴσθηση παραπάνω ἀπό τίς γνωστές. Τά καράβια βουλιάζανε τότε δυσκολότερα. Ἡ ψυχή τους παραδινότανε δύσκολα. Γιατί τά χέρια μας πού τά δουλεύανε ἦτανε ταλαιπωρημένα. Σήμερα οἱ ἄνθρωποι τῆς «κουβέρτας» φορᾶνε γάντια καί δέν μπορείς νά τούς ξεχωρίσεις ἀπό τούς ζαχαροπλάστες· καί πνίγονται χωρίς νά τό ξέρουν. Καί γυρνᾶω ἀπό τό πρωί καί βλαστημᾶω.

.....
Περίμενέ με τήν Παρασκευή, γαλέρα μέ τά μεταξωτά πανιά σου πού δλα τά ρισάλτα μου τά συντρίβει ἡ θαλασσοκόρη τῆς πλώρης μέ τά μάτια πού δέν μπόρεσα ἀκόμα νά συλλάβω τό χρώμα τους.

[...]
Κόλιας

m.s. Aquarius
Σαντορίνη 7 Ἰουν 74

Φωνή Κυρίου ἐπί τῶν Ὑδάτων
... Νῆσος τις ἔστι.

«Αὐτές οἱ Μνημες!» Τίποτα δέ θυμᾶμαι. Ἐσένα μονάχα καί κείνο τό κρεβάτι πού καθήσαμε στήν ἄκρη του. Καί τήν περήφανη λύπη σου πού τήν ταξιδεύω μαζί μου. Συχώρα τούς ἀνθρώπους μέ τή φτήνεια τους καί τήν κακομοιριά τους. Μήν τούς ἀγαπᾶς. Νά τούς λυπᾶσαι καί νά τούς συχαίνεσαι. Εἶναι ἡ σκληρή μεταχείριση πού τούς πρέπει. Τό μίσος εἶναι ὑψηλό συναίσθημα καί υπερήφανο. Καί τώρα κοριτσάκι μου ἐσύ πού γεννήθηκες χορτάτο καί τίποτα δέ σέ ξιπάζει κι ἐγώ πού δέ μέ ὄρισε κανένα συμφέρον ποτέ, πού ὅταν σέ ἄγγιζα, τό θαλασσοβρεγμένο τομάρι τῆς ἀμαρτίας μου ἔξαφανίστηκε καί βρῆκα τήν ἀρχαία ἀφή μου... Νά ὁ καμαρωτός. Φοράει κρεμεζί smoking μοῦ βάζει ἕνα Bloody Mary. Μοῦ χαϊδεύει τή φαλάκρα, τό ξέρω Κυρ Νίκο, μοῦ λέει. Τίποτα δέ σοῦ λείπει, μόνο λίγα μαλλιά. Πᾶρε τά δικά μου. Μά πές μου γιατί ἀπό χτές τό βράδυ ἔχεις τό «γλυκό σου» καί δέ βάνεις τίποτα στό στόμα σου μονάχα

φουμάρες. Δέ μέ γελᾶς. Είμαι Θιακός. Ἐμεῖς στήν Τροία κάναμε νά περπατήσει τό ξύλινο ἄλογο. Φεύγει.

2η σελίδα

Τί ἔχω! Ἐσύ τό ξέρεις μονάχα. Ἐσύ τό λάδι, τό κρασί, τό ψωμί μου. Ὅταν θά γυρίσεις θά κάτσουμε πάλι στήν κόψη τοῦ κρεβατιοῦ μέ τό ἄσπρο κάλυμμα πού ποτέ δέ θά μαρτυρήσει ὅ,τι εἶδε κι ἔπαθε, καί δέ θά σέ ρωτήσω ὅπως πάντα τίποτα.

Τό χρῶμα τῆς θάλασσας ὑπάρχει στόν οὐρανό καί στά μάτια τῆς γυναικας πού ἀγαπᾶμε. Σήκωσε ἕνα μπουγέλο νερό ἀπό τήν ἀνοιχτή θάλασσα καί γιόμισε ἕνα ποτήρι ἀπό δαῦτο, πάρε το στήν καμπίνα σου κι ἄστο νά κατακάτσει. Χρῶμα δέν ἔχει. Χαιρέτησέ μου ὀπωσδήποτε τόν ἀδελφό μου Κουμβακάλη, τόν ἄνθρωπο Ἐαναγνωστάκη καί τήν ἀπαράμιλλη Νόρα, πού γρήγορα θά τῆς γράψω ὁ κύκλος στενεύει. Μοῦ μείνατε λίγοι κι ὄλοι ἀπό τή Σαλονίκη. Τή Σαλονίκη πού σημάδεψε τά νιάτα μου —εἶχα ποτέ νιάτα?— καί ὁμορφαίνει τά γράμματά μου.

Ἄν λάβεις τό γράμμα μου πρῖν φύγεις, γράψε μου τή διεύθυνση πού πρέπει νά σοῦ γράψω ἂν μείνεις στή Σαλονίκη.

Αὐτό πού λέμε «θεός» νά σέ φυλάει. Κοριτσάκι μου ἀγαπημένο

Κόλιας

Τά γράμματα αὐτά τοῦ Νίκου (Κόλια) Καββαδία, ταχυδρομήθηκαν τό καλοκαίρι τοῦ '74 πού ταξίδευε μέ τό κρουαζιερόπλοιο Aquarius. Εἶναι γραμμένα σέ ἐπιστολόχαρτα τοῦ πλοίου.

Ἔγιναν μικρές ὀρθογραφικές ἐπεμβάσεις.

